

**SCURT ISTORIC ALCURSULUI DE PREGĂTIRE,
PERFECTIONARE ȘI SPECIALIZARE CADRE PARAȘUTIȘTI
1 IULIE 1986-30 NOIEMBRIE 1990**

*Eugen-Dorin SPĂȚARU**

Parașutismul militar din România a luat naștere în contextul politico-militar al începutului celui de-al doilea război mondial, țara noastră aliniindu-se celorlalte țări care aveau structuri de parașutiști sau trupe aeropurtate și care, deja le-au utilizat în diferite operațiuni militare, la o mai mare sau mică măsură, cu rezultate nu întotdeauna concludente, dar pline de învățăminte.

La 10 iunie 1941, în baza *Decretului-Lege 93/1941 pentru înființarea, organizarea și funcționarea unităților de Infanterie Aeriană și a Ordinului nr.5945/1941 al Statului Major al Aerului*, a fost înființată, pe lângă Centrul de Instrucție al Aeronauticii, **Școala de Parașutiști**, denumită și Compania de Parașutiști, dislocată la Popești-Leordeni, în cadrul Flotilei 1 Aerostație. Era rolul gândirii factorilor militari de decizie din acei ani, și care au conștientizat rolul trupelor de parașutiști în războiul ce era în plină desfășurare, pentru îndeplinirea unor misiuni de mare importanță. Astfel, prima subunitate de parașutiști din Armata Română poate fi considerată și prima structură de învățământ din Trupele de parașutiști. Primul comandant al acestei subunități a fost numit locotenentul mecanic de aviație Ștefan Șoverth.

În cadrul școlii de parașutiști se predau, de către ofițerii comandanți de subunități, disciplinele necesare pregătirii complexe a luptătorilor parașutiști: tactica parașutărilor, topografie, pionieria (distrugeri), cunoștințe aeriene (meteo, material aviație, teorie parașutaj, prim ajutor), mijloace speciale de luptă (informații, sabotaj, terorism), geografie, transmisiuni, conducere auto, administrație publică, box, jiu-jitsu.

Ulterior, în anul 1942 s-a mai înființat încă o companie de parașutiști și, în perioada imediat următoare, Batalionul 4 Parașutiști. A început o activitate intensă de instruire și dotare a efectivelor.

Parașutiștii militari au făcut dovada profesionalismului, dar și eroismului și jertfei supreme în zilele eroice ale lui august 1944, în luptele din nordul Bucureștiului, sub comanda locotenent-colonelului (căpitan-comandorului) Teodor Dobre. În perioada imediat următoare, la presiunea sovieticilor, această structură a fost transformată la 15 decembrie 1944 în

* Inspectoratul de Jandarmi Județean Arad.

Batalionul 4 Pază, pentru ca la 1 martie 1945 această unitate să fie desființată.

Renașterea parașutismului militar a avut loc la 1 noiembrie 1950 când, în conformitate cu Ordinul M.F.A. nr. 123249 din 18 octombrie 1950, s-a înființat Batalionul 1 Parașutiști, în subordinea Centrului de Instrucție al Forțelor Aeriene de la Tecuci.

În perioada 1 iunie – 30 decembrie 1952 pe lângă Centrul de Instrucție al Forțelor Aeriene de la Tecuci va funcționa prima formă de pregătire a cadrelor care vor încadra unitatea de parașutiști, ***Cursul redus de formare a ofițerilor parașutiști***. Acesta va fi absolvit la 30 decembrie 1952 de 28 de sublocotenenți care vor încadra în special funcțiile de comandanți de companii și plutoane parașutiști. La comanda subunității de cursanți a fost numit lt. Gheorghe Șoimu.

Până la înființarea unei structuri specializate, unității de parașutiști de la Buzău i-a revenit sarcina de a pregăti cadrele și militarii în termen prin diferite cursuri de specializare și perfecționare. Astfel, de-a lungul timpului, în unitate, au funcționat:

- cursul de cercetare prin parașutare cu ofițerii Direcției Informații din M.St.M.;
- cursul de cercetare prin parașutare cu militarii în termen din alte arme;
- cursul de pliori parașute;
- cursul de formare cadre din alte arme detașate în vederea mutării în unitate.

Cadrele militare din unitatea de parașutiști care nu aveau studii militare complete au urmat cursuri de calificare la școlile militare de aviație, de artilerie sau transmisiuni, cu durata de doi ani. De asemenea, au urmat cursuri de perfecționare comandanți de companii (baterii) și batalioane (divizioane) la centrele de instrucție ale armelor, în special la Centrul de Instrucție al Infanteriei și Tancurilor de la Făgăraș¹. Un număr destul de redus de cadre au urmat cursurile militare superioare.

De asemenea, la 1 noiembrie 1960 a început pregătirea primei serii de cursanți ai Cursului de comandanți de grupuri de cercetare operativă prin parașutare în dispozitivul inamicului, cu o durată de 11 luni. Următoarea serie va urma acest curs în perioada 1 noiembrie 1961 – 30 octombrie 1962. Din 1963, cursul se va desfășura în două etape: iunie-decembrie 1963 și

¹ La Centrul de Instrucție al Infanteriei și Tancurilor de la Făgăraș a funcționat în anii 1984-1985 un curs de perfecționare comandanți de batalioane parașutiști, apud Col. (r) Gheorghe Suman, col. (r) Sever Popovici, col. Valerică Diaconu, *Istoria Centrului de Pregătire a Infanteriei „Constantin Brâncoveanu”*, Editura Pro Transilvania, București, 2006, p. 291.

iunie-decembrie 1964, pentru ca mai apoi această formă de pregătire să se desfășoare anual, cu serii cu un număr variabil de cursanți. O mare parte dintre absolvenți au fost repartizați în cadrul regimentului de parașutiști de la Buzău, pentru încadrarea batalionului de cercetare și a companiilor de cercetare în adâncime înființate în 1969, dar și în batalioanele și companiile de cercetare din subordinea diviziilor și brigăzilor. După 1980, o mare parte dintre aceștia vor încadra regimentele de parașutiști și companiile de cercetare în adâncime nou-înființate.

Simțându-se nevoia unei forme de pregătire pe baze didactice și metodice a cadrelor din trupele de parașutiști, care după 1980 au cunoscut o mare dezvoltare, prin înființarea a încă trei regimente², la 1 iulie 1986, în cadrul Regimentului 60 Parașutiști „Băneasa-Otopeni” a fost înființat **Cursul de Pregătire, Perfecționare și Specializare Cadre Parașutiști**, prima structură propriu-zisă de învățământ din Trupele de Parașutiști, având ca obiectiv perfecționarea prin cursuri a ofițerilor comandanți de subunități (plutoane, companii și batalioane), a pregătirii altor categorii de cadre militare naviganți (ofițeri, maiștri și subofițeri, numiți în unitățile de parașutiști) și pregătirea militarilor cu termen redus (cadre în rezerva unităților).

Cursul se afla în subordinea operativă și administrativă a regimentului de parașutiști de la Buzău, beneficiind de cea mai dezvoltată bază de instruire de specialitate existentă în trupele de parașutiști, de posibilități corespunzătoare de cazare și hrănire a efectivelor, dar și un corp de cadre și instructori cu o mare experiență. Este de amintit faptul că lectorii care încadrau cursul au fost numai absolvenți ai Academiei Militare.

Primul comandant al Cursului a fost numit colonelul Mina Perju-ofițer 1 în Secția Parașutiști din Comandamentul Aviației Militare, ofițer cu o îndelungată experiență în trupele de parașutiști³. Din partea Secției

² Au fost înființate Regimentul 56 Parașutiști la Caracal (1 apr. 1980), Regimentul 62 Parașutiști Câmpia Turzii și Regimentul 64 Parașutiști Boteni-Titu (ambele la 30 iun. 1980).

³Colonelul Mina Perju s-a născut la 8 oct. 1936 în mun. Bârlad, jud. Vaslui. A urmat Școala Militară de Ofițeri de Artilerie (1954-1957), cursul de perfecționare comandanți baterii artilerie și Academia Militară Generală - secția artilerie (1971-1973). Grade: locotenent (2 oct. 1957), locotenent-major (30 dec. 1960), căpitan (30 dec. 1964), maior (30 dec. 1969), locotenent-colonel (30 dec. 1974), colonel (1982), a trecut în retragere la 10 febr. 1987. Funcții îndeplinite: comandant pluton tunuri în Brigada 31 Obuziere (oct. 1957-sept. 1960), comandant pluton aruncătoare în Batalionul 36 Desant-Parașutare (sept. 1960-oct. 1962), comandant pluton cercetare (șef al cercetării) în Divizionul 4 Aruncătoare mixt din Brigada 17 Artilerie de rupere (oct. 1962-dec. 1964), comandant pluton aruncătoare (dec. 1964-1965) și comandant Baterie a.t. A.G.-9 (1965-sept. 1971), șeful artileriei Regimentului 60

Parașutiști, responsabil cu activitatea de coordonare a învățământului a fost numit, prin cumul, mr. Alexandru Giurea-ofițer 2 cu Pregătirea de luptă și Învățământul.

Locțiitor al comandantului (și ofițer cu pregătirea de parașutare) fost numit maiorul Nicu Murgu, fost șef al Biroului Operații și Pregătire de luptă din Regimentul 60 Parașutiști.

Funcțiile de lector-șef au fost încadrate inițial de:

-cpt. Aurelian Dragomir, comandant Companie 386 Cercetare în adâncime, și

-cpt. Mircea Moraru, șeful cercetării Regimentului 60 Parașutiști.

Funcțiile de lector au fost încadrate de:

-mr. Caius Popescu, șeful artileriei Regimentului 60 Parașutiști, la catedra arme;

-cpt. Ionel Lichi, șeful artileriei Regimentului 64 Parașutiști, la catedra metodică.

-cpt. Nicolae Brătescu, comandant Batalion parașutiști (cadre) în Regimentul 64 Parașutiști, la catedra tactică;

În alte funcții au fost încadrați:

-lt.-maj. (Art) Petruș Aldea, șef al Biroului planificare învățământ;

-lt.-maj. (Trs) Mihail Gegea, ofițer 4 cu pregătirea fizică, și

-plt.-maj. Grigore Borcan, subofițer administrativ.

Din promoția 23 august 1986 a Academiei Militare-Facultatea Politică Militară, a fost repartizat lt.-maj. (Trs) Florică Negrea, lector la catedra de științe social-politice (și secretar al Biroului Organizației de Bază de partid al cursului).

Prima serie de cursanți care a funcționat în cadrul acestei structuri a constituit-o cursul de perfecționare comandanți de batalioane parașutiști, desfășurat în perioada 1 septembrie 1986-28 februarie 1987, și a fost urmat de 8 cadre din toate cele patru unități de parașutiști:

-mr. Ioan Bodor și mr. Ion Bădoiu, din Regimentul 60 Parașutiști;

-cpt. Constantin Nișulescu și lt.-maj. Marian-Gigi Vigar, din Regimentul 56 Parașutiști;

-cpt. Alexandru Leșcău și lt.-maj. Dorel-Ioan Jica, din Regimentul 62 Parașutiști, și

Desant-Parașutare (aug. 1973-aug.1974), șef de stat major al Batalionului 2 Parașutiști (aug. 1974-1976), ofițer 2 la șeful B.Op.P.L. (sept. 1976-iun. 1980) și șeful artileriei (și locțiitorul comandantului) Regimentului 60 Parașutiști (iun. 1980-1983), ofițer 1 în Secția Parașutiști din Comandamentul Aviației Militare (1983-iun. 1986) și comandant al Cursului de pregătire, perfecționare și specializare cadre parașutiști de pe lângă Regimentul 60 Parașutiști (1 iul. 1986-febr. 1987). A decedat la 8 oct. 1988 la Buzău.

-lt.-maj. Vasile Anton și lt.-maj. Vasile Pușcașu, din Regimentul 64 Parașutiști.

Prin Decretul Prezidențial nr. 53 din 1987, începând cu 10 februarie 1987, împlinind limita de vârstă ca personal navigant, colonel Mina Perju este trecut în rezervă cu drept de pensie militară. Maiorul Nicu Murgu este numit în funcția de comandant al Cursului⁴, iar în funcția de locțiitor al comandantului a fost încadrat maiorul Mihail Predescu, comandant de batalion în Regimentul 56 Parașutiști Caracal.

La 15 iulie 1987, cpt. Mircea Moraru, lector șef la Cursul de pregătire, perfecționare și specializare cadre parașutiști a fost numit în funcția de șef al Biroului Operații și Pregătire de Luptă al Regimentului 60 Parașutiști.

În anul 1987, a avut loc primul curs de perfecționare comandanți de plutoane parașutiști, cu un număr destul de redus de ofițeri din promoția 1986 care au fost repartizați în unitățile de parașutiști. Au fost brevetati „parașutist militar”, locotenentii Florin Popescu, Gabriel Neagu, Dănuț Gaiță, Cristian Dobre și Ion Crăciun. Începând cu seria 1987-1988 a început pregătirea primei serii de militari cu termen redus⁵. La comanda celor șase plutoane de militari t.r. au fost detașați ofițeri din toate regimentele de parașutiști.

⁴ Colonelul Nicu Murgu s-a născut la 6 aug. 1949 în com. Rediu, jud. Vaslui. A urmat Școala Militară Superioară de Ofițeri de Infanterie „Nicolae Bălcescu” (1967-1970), cursul de comandanți de grupuri de cercetare în dispozitiv prin parașutare, Academia Militară-Facultatea de Arme Întrunite (sept. 1977-aug. 1979), curs postacademic de informații militare (1981-6 luni), curs de perfecționare pe linie de organizare-mobilizare (1992-4 luni) și curs postacademic profil unic (1993-6 luni). Grade: locotenent (28 dec. 1970), locotenent-major (30 dec. 1973), căpitan (30 dec. 1977), maior (23 aug. 1981), locotenent-colonel (21 aug. 1987), colonel (1 dec. 1990), a trecut în rezervă la 1 sept. 1997. Funcții îndeplinite: comandant grup în Compania cercetare în adâncime din Batalionul Cercetare din Regimentul 60 Desant-Parașutare (dec. 1970-1976) și comandant al Companiei a 2-a Cercetare din Batalionul 404 Cercetare în adâncime prin parașutare (1976-sept. 1977), locțiitor pentru zbor și parașutare al comandantului (aug. 1979-aug. 1982) și șef de stat major al Batalionului 404 Cercetare în adâncime prin parașutare (aug. 1982-febr. 1983), la dispoziția D.I.A. (febr.-mai 1983), șef de stat major la Batalionul Instrucție Parașutiști cadre (Stat Anexa D) la Regimentul 60 Parașutiști (mai 1983-aug. 1985) și șeful B.Op.P.L. al Regimentului 60 Parașutiști (aug. 1985-iun. 1986), locțiitor (iul. 1986-febr. 1987) și comandant al Cursului de pregătire, perfecționare și specializare cadre parașutiști (febr. 1987-iul. 1988), comandant al Batalionului 1 Parașutiști din Regimentul 60 Parașutiști (iul. 1988-aug. 1989), șef Birou 1 mobilizare, evidență gradați-soldați în rezervă la Secția Mobilizare și Recrutare (aug.-sept. 1989), locțiitor al comandantului (sept. 1989-mai 1990) și comandant al Centrului Militar Județean Buzău (mai 1990-1997) și ofițer în Serviciul Operativ din Comandamentul Operațional Întrunit (1997).

⁵ La 11 mai 1987 au fost brevetati parașutiști militari un număr de 86 m.t.r.

După cum se va vedea și în perioadele următoare, este surprinzător de mare numărul militarilor cu termen redus pregătiți în cadrul unității. Una din explicații ar fi și faptul că se beneficia de o normă de hrană specifică personalului navigant, mult superioară celei alocate pentru celelalte categorii de militari, într-o perioadă de criză alimentară inclusiv pentru armată.

Din promoția 23 august 1987 a Academiei Militare au fost repartizați pentru a încadra funcțiile de lector în cadrul cursului, după cum urmează:

- din Facultatea de Arme Întrunite: cpt. Gheorghe Mavrodin-lector catedra de arme;

- din Facultatea Politică Militară: cpt. Maricel Brânză-lector catedra de metodică (șef de stat major al Batalionului de militari cu termen redus).

În ziua de 17 septembrie 1987 au fost luați în evidență 136 militari t.r., iar la 1 noiembrie un număr de 166 m.t. și m.t.r. au depus Jurământul militar. Dintre aceștia, în luna iunie 1988, au fost brevetati „parașutist militar” un număr de 107 militari t.r.

La 22 iulie 1988, cpt. Ionel Lichi revine pe funcția de șef al artileriei (și locțiitor al comandantului) Regimentului 64 Parașutiști. Cpt. Romulus Hodârnu, șeful cercetării regimentului, a fost mutat în funcția de lector la catedra de tactică (prin cumul și comandant al Batalionului de militari T.R.) din cadrul Cursului de Pregătire, Perfecționare și Specializare Cadre Parașutiști.

La 1 august 1988, locotenent-colonelul Ștefan Spânu este eliberat din funcția de șef al cercetării Regimentului 56 Parașutiști Caracal și numit în funcția de comandant al Cursului⁶. De asemenea, lt.-col. Nicu Murgu este

⁶Colonelul Ștefan Spânu s-a născut la 28 mai 1939 în com. Vovriești, jud. Vaslui. A urmat Școala de Ofițeri de Infanterie „Nicolae Bălcescu” (1957-1960), curs de comandanți de grupuri cercetare în adâncime prin parașutare organizat de Direcția Informații din M.St.M. (nov. 1961-oct. 1962), Academia Militară - Facultatea de Arme Întrunite, Tancuri și Auto (sept. 1974-aug. 1976), curs pe probleme de organizare, planificare, conducere, îndrumare, control și evaluare la Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Didactice Militare (oct.-dec. 1988). Grade: locotenent (23 aug. 1960), locotenent-major (30 dec. 1963), căpitan (30 dec. 1968), maior (30 dec. 1975), locotenent-colonel (23 aug. 1982), colonel (22 dec. 1989), a trecut în rezervă la 21 aug. 1990. Funcții îndeplinite: comandant pluton în Compania 262 Cercetare din Brigada 2 V.M. (aug. 1960-iun. 1961) și în Batalionul 1 V.M. din Regimentul 21 Mecanizat (iun.-oct. 1961), la dispoziția Direcției Informații pentru încadrare (oct.-dec. 1962), ajutor șef Birou în Direcția Informații (dec. 1962-apr. 1964), comandant pluton cercetare în Regimentul 60 desant-parașutare (apr. 1964-oct. 1967), comandant pluton cercetare (oct. 1967-dec. 1970) și comandant grup de cercetare în adâncime în Batalionul Cercetare în adâncime (dec. 1970-sept. 1971), ajutor șef Birou 4 din Secția a 3-a (sept. 1971-mai 1972), ajutor șef Birou 1 din Secția a 3-a (iun. 1972-mart. 1973) și ofițer 2 la Biroul verificări al Direcției Informații a Armatei (iun. 1973-sept. 1974), șeful cercetării (și locțiitor comandantului) Batalionului 33 Vânători de Munte (aug. 1976-

numit comandant al Batalionului 1 Parașutiști din cadrul Regimentului 60 Parașutiști, iar lt.-maj. Petruș Aldea este numit comandant de pluton în cadrul Companiei a.t. a regimentului.

La 1 octombrie 1988 o nouă serie de militari t.r. a fost încorporată în vederea satisfacerii stagiului militar. Aceștia vor termina stagiul militar la 30 iunie 1989, obținând brevetul de parașutist militar un număr de 136 m.t.r., brevetați în baza Ordinului de Zi nr. 97 din 25 aprilie 1989, respectiv nr. 130 din 2 iunie 1989.

La 1 aprilie 1989 este încadrat în funcția de lector, mr. Cornel Popescu, comandant al Batalionului 2 Parașutiști din Regimentul 64 Parașutiști, iar mr. Romulus Hodârnu a fost numit șef al cercetării Regimentului 60 Parașutiști.

Un număr de 15 ofițeri și 12 subofițeri din promoția 1989 a școlilor militare au fost brevetați parașutiști la 31 octombrie 1989. După brevetare, aceștia au fost repartizați la cele patru regimente de parașutiști.

În decembrie 1989, cadrele care au încadrat Cursul și militarii cu termen redus, alături de celelalte efective ale Regimentului 60 Parașutiști, dar și din celelalte unități de parașutiști, au participat la apărarea libertății poporului și instaurarea noului regim democratic. În cadrul acțiunilor militare desfășurate, un ofițer și doi militari cu termen redus au fost răniți.

Pentru contribuția avută pe timpul evenimentelor din decembrie, au fost avansați în grad următor, după cum urmează:

-la gradul de colonel: lt.-col. Ștefan Spânu;

-la gradul de lt.-col.: mr. Cornel Popescu.

Încadrarea Cursului la 1 ianuarie 1990 era următoarea:

Șef Curs Pregătire, perfecționare și specializare cadre Lt.-col. Ștefan Spânu

Ofițer 2 cu pregătirea specială Mr. Mihai Predescu

Ofițer 4 cu planificarea și evidența învățământului Cpt. Ionel Sofrone

Ofițer 4 cu pregătirea fizică Lt.-maj. Mihai Gegea

Lector-șef Mr. Caius Popescu

Lector-șef Cpt. Aurelian Dragomir

Lector Mr. Ion Șopu

ian. 1981), comandant Batalion 1 Parașutiști din Regimentul 64 Parașutiști (ian. 1981-aug. 1983), șeful cercetării Regimentului 56 Parașutiști (aug. 1983-iul. 1988), detașat instructor la Batalionul de Aviație din garnizoana Bobocu (iun.-iul. 1984) și șef al Cursului de Pregătire, Perfecționare și Specializare Cadre din cadrul Regimentului 60 Parașutiști de la Buzău (aug. 1988-aug. 1990). A executat peste 600 de parașutări. A decedat la 27 ian. 2015 în mun. Buzău.

LectorCpt. Nicolae Brătescu
LectorCpt. Gheorghe Mavrodin
LectorMr. Maricel Brânză
Lector Cpt. Florică Negrea
Lector Mr. Cornel Popescu.

În urma noilor reglementări apărute cu privire la durata serviciului militar în termen și cu termen redus, seria de militari t.r. a beneficiat de o durată de instruire de șase luni, fiind trecuți în rezervă în luna aprilie, nefiind brevetati parașutiști militari.

În urma unor manifestări ale cadrelor la adresa fostei conduceri a regimentului, eșalonul superior a luat măsura înlocuirii întregii echipe de comandă, aceștia fiind numiți pe funcții mai mici în cadrul cursului.

La 29 aprilie 1990, în funcțiile de lector-șef și lector au fost încadrați ofițeri care au încadrat aparatul de partid și comanda unității, în diferite perioade de dinainte de 1989:

- lt.-col. Alexandru Săulescu, din funcția de comandant al Regimentului 60 Parașutiști, și

- lt.-col. Dragoș Chioveanu, din funcția de șef de stat major al regimentului.

- lt.-col. Socrate Romașcu, din funcția de șef catedră istorie militară în Școala Militară de Ofițeri Activi de Aviație "Aurel Vlaicu";

- mr. Ion Cristici, din funcția de secretar al B.O.B. de partid al regimentului, și

- cpt. Mihail Pârlog, comandant de pluton a.t. în Regimentul 62 Parașutiști Câmpia Turzii.

Totodată, vor fi mutați în cadrul Regimentului 60 Parașutiști, mr. Nicolae Brătescu în funcția de șef al B.Op.P.L., iar lt.-col. Cornel Popescu în funcția de șef al cercetării.

La 21 august 1990, comandantul Cursului, colonelul Ștefan Spănu va fi trecut în rezervă. Lt.-col. Mihail Predescu va fi numit înlocuitor la comandă până la numirea unui comandant titular.

La 30 noiembrie 1990, în baza Ordinului Marelui Stat Major nr. B3/02012/14.08.1990 o dată cu înființarea celor trei brigăzi de parașutiști și a Comandamentului Trupelor de Parașutiști, a luat ființă **Centrul de Instrucție al Trupelor de Parașutiști** prin transformarea Cursului de Pregătire, Perfecționare și Specializare Cadre Parașutiști, dislocat în garnizoana Buzău și încadrat în cea mai mare parte cu personal din Regimentul 60 Parașutiști.

Echipa de comandă a Centrului a fost alcătuită din:

-comandant: lt.-col. Mircea Moraru, fost comandant al Regimentului 60 Parașutiști⁷.

-șef de stat major: lt.-col. Dumitru Marinescu (numit ulterior în funcție, mutat din funcția de Ofițer 2 la Secția Cercetare a Armatei a 2-a);

-locțiitor pentru învățământ: colonel Aristide Țintă;

-locțiitor pentru parașutare: lt.-col. Alexandru Săulescu;

-locțiitor pentru servicii: mr. Ion Dumitru, fost locțiitor pentru servicii al comandantului Regimentului 60 Parașutiști.

În alte funcții vor fi încadrați:

-șeful Biroului Operații și P.L.: mr. Nicolae Brătescu;

-ofițer 1 la Biroul Operații și P.L.: mr. Nicolae Moise;

-ofițer 1 cu planificarea și evidența învățământului: lt.-col. Caius Popescu;

-șeful transmisiunilor: mr. Tudorel Fătu, fost șef al transmisiunilor Regimentului 60 Parașutiști;

-medic-șef: col. dr. Poetaș Șucnea, fost medic-șef al Regimentului 60 Parașutiști.

Pentru Centrul de Instrucție al Trupelor de Parașutiști va începe un drum lung, plin de frământări și transformări, cu multe incertitudini, cu multe subordonări la diferite eșaloane dar și cu multe denumiri⁸. Centrul va primi denumirea onorifică de „General-maior Grigore Baștan”, iar de-a lungul anilor va purta succesiv, denumirea de: Centrul de Perfecționare a

⁷ General de brigadă (r) Mircea Moraru s-a născut la 30 apr. 1952 în loc. Usești, jud. Vaslui. A urmat Școala Militară de Ofițeri Activi de Infanterie „Nicolae Bălcescu” (1972-1975), Academia Militară-Facultatea Comandă, Stat major și Servicii-Arme Întrunite (1980-1982) și Cursul postuniversitar de conducere Mari Unități (1993) Grade: locotenent (23 aug. 1975), locotenent-major (23 aug. 1978), căpitan (23 aug. 1983), maior (20 aug. 1988), locotenent-colonel (17 iun. 1990), colonel (31 iul. 1994), general de brigadă (25 apr. 2007), a trecut în rezervă la 30 apr. 2007. Funcții îndeplinite: comandant grup cercetare în Batalionul 404 Cercetare în adâncime prin parașutare (aug. 1975-sept. 1980), ofițer 3 cu P.L. în Batalionul 21 Vânători de munte (aug. 1982-1983), șeful cercetării Regimentului 56 Parașutiști (1983), șeful cercetării Regimentului 60 Parașutiști (ian. 1983-iun. 1986), lector șef la Cursul de Pregătire, Perfecționare și Specializare Cadre Parașutiști (iul. 1986-apr. 1987), șeful B.Op.P.L. (mai 1987-apr. 1990) și comandantul Regimentului 60 Parașutiști (apr.-nov. 1990), comandantul Centrului de Instrucție al Trupelor de Parașutiști (nov. 1990-aug. 1991), Centrului de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor din Trupele de Parașutiști (aug. 1991-mai 1997), Școlii de Aplicație pentru Parașutiști (iun. 1997-apr. 2004) și Școlii de Aplicație a Forțelor pentru Operații Speciale (mai 2004-apr. 2007) și inspector pentru parașutiști (aug. 2002-apr. 2007). A decedat la 5 iul. 2013 la Buzău.

⁸ Pe larg, în Col. dr. Mircea Tănase, *Parașutismul militar în România-tradiții și actualitate 1941-2008*, Editura C.T.E.A., București, 2010, pp. 327-329.

Pregătirii Cadrelor din Trupele de Parașutiști (1 august 1991), Școala de Aplicație pentru Parașutiști (1 iunie 1997), Școala de Aplicație pentru Forțe Speciale (1 august 2005), Centrul de Instruire pentru Operații Speciale (1 august 2008), Centrul de Instruire pentru I.S.R., Parașutiști, Operații Speciale și J.T.A.C. (2016) și Centrul de Instruire Întrunită pentru Parașutiști, Operații Speciale și J.T.A.C. (din 2020).

SHORT HISTORY OF THE PARATROOPER SPECIALIZATION AND TRAINING COURSE

JULY 1 1986 – 30 NOVEMBER 1990

-abstract-

Keywords: Paratrooper, course, Romanian Army, Romanian Airforce

Romania was one of the first countries in Eastern Europe atleast, that had airborne forces. It was during the interwar period when these troops were created. One important element was the training of airborne soldiers and this paper follows the creation and the development of the paratrooper schools.

BIBLIOGRAFIE

****Documentar privind istoricul parașutismului militar în țara noastră*, editat de Comandamentul Aviației Militare, f.e., București, 1984
Registrul istoric al Regimentului 60 Parașutiști, vol. 1 și 2.
Registrul cu evidența brevetelor de parașutist militar (aflat în colecția Muzeului Trupelor de Parașutiști de la Buzău).

Col. dr. TĂNASE, Mircea, *Parașutismul militar în România-tradiții și actualitate 1941-2008*, Editura C.T.E.A., București, 2010.